

Slottet Auragon

Siebenbürgen

I fjärran bortom djupa skogar
Ur den mark där nässlor gror
Reser sig ett slott mot månen
Slottet där de dödas själar bor....

Den dystert svarta muren utav
Vittrad marmor ännu står
Stark såsom den alltid stått sig
Genom tusenden av år....

Andar ropar till varandra
Det är döda själar som
Tagit natten i besittning
Här i slottet Auragon....

Nattens djur har här sin hemvist
Tistlar bor i mörka vrår
Spindlars väv klär tak och väggar
Fönster gapar såsom öppna sår....

Aldrig kysser morgonrodnad
Slottets tinnar eller torn
Här har natten ingen ände
Här har Mörkrets Drott sin tron.